

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 319/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť D., s. r. o., B., zastúpenej advokátom Mgr. R. A., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 197/2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2006 doručená sťažnosť D., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 197/2005.

Sťažovateľka uviedla, že v namietanom konaní krajský súd rozhoduje o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 7 C 84/02-79 z 27. júla 2005 o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pričom krajský súd od postúpenia veci prvostupňovým súdom v auguste 2005 vo veci nevykonal žiadny úkon, ktorý by smeroval k jej prerokovaniu a rozhodnutiu. Právny zástupca sťažovateľky podal 30. júna 2006 sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú odpovedal podpredseda krajského súdu listom z 24. júla 2006. Uviedol v ňom, že vec bola odvolaciemu súdu doručená 7. septembra 2005 a sťažovateľke oznámil, že sťažnosť je dôvodná, k prietahom v konaní došlo z objektívnych dôvodov, ktoré sú spôsobené vysokým nápadom vecí do oddelenia 10 Co a zároveň sťažovateľku upovedomil, že vec je pripravená na prerokovanie. Sťažovateľka namieta, že napriek tomu do podania sťažnosti ústavnému súdu bol krajský súd v jej veci naďalej nečinný.

Na základe týchto skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 197/2005, prikáže krajskému súdu, aby v označenej veci začal konať do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu a prizná sťažovateľke finančné zadostučinenie v sume 100 000 Sk.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podala sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov, čo však ústavný súd považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou, a napriek tomu k náprave nedôjde.

V prípade sťažovateľky podpredseda krajského súdu vybavil sťažnosť na prietahy z 30. júna 2006 listom z 24. júla 2006 a sťažnosť ústavnému súdu bola doručená už 28. augusta 2006. Na základe toho ústavný súd posúdil podanie sťažnosti na prietahy zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať. Ústavný súd okrem toho zistil, že na krajskom súde vo

veci samej nebolo rozhodnuté a že 8. septembra 2006 bola vec vrátená Okresnému súdu Bratislava IV na konanie. Pokračujúca nečinnosť krajského súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na pojednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo ústavný súd však v súčasnom období nemôže posúdiť (obdobne II. ÚS 101/06, IV. ÚS 48/06).

Preto ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 pre jej neprípustnosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2006